

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/257/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113226538
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113226538.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vřšku 12, Bratislava, proti odporcovi: E., o zaplatenie 761,77 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 170 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a .

Súd odporkyni právo na náhradu trov konania ne p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 7.7.2013 domáhal voči odporkyni uloženia povinnosti zaplatiť sumu 761,77 eur, úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 761,77 eur od 15.6.2011 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 128,70 eur a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, dňa 2.11.2010 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníčkou zmluvu o úvere č. 120102299 na čiastku 650,- eur za poplatok za správu úveru vo výške 247,- eur. Dlžník sa celkovú čiastku 897,- eur zaviazal uhradiť v 13-tich mesačných splátkach, prvé tri splátky vo výške 3,25 eur a ostatných 10 mesačných splátok vo výške 88,73,- eur so splatnosťou prvej splátky 10 dní od podpisu zmluvy, ostatných splátok so splatnosťou do 30 dní po platnosti predchádzajúcej splátky s dohodou, že v prípade omeškania troch mesiacov so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania. Prevzatie zmluvy potvrdila podpisom na zmluve. Spolu uhradila 135,23 eur, pričom posledná splátka vo výške 26,43 eur bola uhradená dňa 31.5.2011. Nakoľko odporca neplnil riadne a včas, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 19.9.2011 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatným 14.6.2011. Po tomto dátume odporca neeviduje žiadnu úhradu a dlh činí 761,77 eur ako rozdiel medzi úverom 897,- eur a úhradou 135,23 eur. Poukázal na to, že súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky, na základe ktorých mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 21,45 eur ako nárok vo výške 3,30% istiny za každý mesiac omeškania, ktorú si uplatňuje do výšky podľa § 3a ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z..

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila.

Vo veci súd rozhodol rozsudkom zo dňa 27.3.2014 tak, že návrh zamietol. Súd vychádzal zo skutočností, že v konaní nemal preukázanú skutočnú výšku poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere. Hoci zmluva obsahuje ustanovenie o tom, že dlžník potvrdzuje podpisom, že pred uzavretím zmluvy prevzal finančnú sumu, prehlásenie, ktoré nie je jednoznačne vykonané dlžníkom nemôže predstavovať potvrdenie o prenechaní peňažných prostriedkov. Prehlásenie odporuje samotnému obsahu zákona, je značne pre veriteľa nevýhodné, pretože je len veľmi obtiažna predstava o veriteľovi, ktorá podniká poskytovaním spotrebiteľných a iných úverov, ktorý najskôr požičia peňažné prostriedky a potom ide jednáť o zmluve. Zároveň je riziko, že dlžníkovi nemusia byť poskytnuté žiadne peňažné prostriedky alebo prostriedky v inej výške, čo dlžník nemôže ovplyvniť. Poskytnutie úveru je obvykle realizované buď úhradou na účet dlžníka alebo odovzdaním hotovosti oproti podpisu na príjmovom pokladničnom doklade. Poskytnutie úveru je samostatný prípad, vrátením s úrokmi a poplatkami predstavuje hrubý zisk, ktorý podlieha zdaneniu. Každá spoločnosť podnikajúca v oblasti poskytovania úverov musí viesť účtovníctvo, teda mať doklady o poskytnutí prostriedkov, prijatých plátbách z vrátených splátok a pod.. Súd považoval za nepredstaviteľné tvrdenia odporcu o značení týchto skutočností do knižky, ktorú dlží dlžník, čo má byť v jeho prospech. Celé takéto konanie by mohlo mať jediný cieľ možného skreslenia a zatajenia príjmov. Každý subjekt musí mať doklady o prevode prostriedkov na účtoch, výberoch z účtov, výberoch z hotovostnej pokladnice, teda nie je možné, aby navrhovateľ poskytol úver a nemal dlžníkom podpísané prevzatie sumy.

Na základe odvolania navrhovateľa odvolací súd uznesením č.k. 9Co/720/2014-66 zo dňa 7.10.2014 zrušil napadnutý rozsudok a nariadil súdu, vypočúť odporkyňu k prevzatiu a vráteniu peňažných prostriedkov.

Vo veci súd nariadil pojednávanie.

Navrhovateľ zotrval na nariadenom pojednávaní. Vo svojich vyjadreniach na pojednávaní ako aj písomných podaniach uvádzal, že s odporkyňou bol uzavretý jediný úver a nebola s ňou uzavretá zmluva o domácom servise.

Odporkyňa uviedla, že s navrhovateľom Kešovka uzavrela jednu zmluvu o úvere. Žiadne doklady k tomu nemá, pretože bývala v Bratislave na ubytovni, kde uzatvárala zmluvu s obchodným zástupcom K.. Chcela požičať 750 eur na bežné výdavky, na koľko uzavrela zmluvu si nepamätá. Je možné, že na sumu 650,- eur. Čo a koľko listín podpísala nevedela uviesť. Zaplatila 5 x po 100 eur, dávala ich osobne pánovi I. ktorý vždy za každým po ne prišiel. Pripustila, že posledná splátka bola možno menej ako 100 eur, neskôr ju uvádzala vo výške 80,- eur. Nie je pravda, že uhradila len 135,23 eur a poslednú splátku 26,43 eur 31.5.2011. Doklady nemá, pretože všetko ostalo na ubytovni, odtiaľ musela odísť a tam ostali všetky papiere. Všetko si však zapisoval do písanky p. I..

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ak aj výsluchom odporkyne.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 500 ods. 1 Obch. zák. dlžník je oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevyhoví.

Podľa § 500 ods. 2 Obch. zák. ak zmluva neurčuje alebo osobitný zákon neustanovuje inú výpovednú lehodu, môže poskytnutie úveru vypovedať dlžník s okamžitou účinnosťou a veriteľ ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená dlžníkovi.

Podľa § 501 Obch. zák. veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Ak podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. absencia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzenými v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) má za následok skutočnosť, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nemôžu byť tieto podstatné náležitosti uvedené neurčito resp. tak, že v čase uzavretia zmluvy nie sú jednoznačne určité. Súd za jednoznačné určenie podstatných podmienok zmluvy nepovažuje skutočnosť, že pri dvoch variantoch úveru bez možnosti aktívneho výberu jednej z možností je uvedené, že „ak ku dňu splatnosti doplatku úveru podľa varianty č. 2 nie je splatený celý úver, všetky možné splátky a doplatok úveru klient sa zaväzuje splatiť poskytnutý úver podľa podmienok stanovených vo variante č. 1“, pretože takéto dojednanie by automaticky malo za následok fakt, že predtým včas zaplattené splátky a dlžníkom poukázané na úhradu istiny by sa „prekvalifikovali (zmenili)“ na splátky amortizujúce istinu, teda zrazu by bola uhradená menšia časť istiny ako bola skutočne hradená, boli uhrádzané úroky, hoci spotrebiteľom neboli vôbec predpokladané a pod..

Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120102299 zo dňa 2.11.2010, na základe ktorej mal byť odporkyni poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 650 eur za odplatu 247 eur, ktorý sa zaviazala uhradiť v celkovej výške 897 eur a to v 13 mesačných splátkach prvé tri splátky vo výške 3,25 eur a ďalej 10 mesačných splátok vo výške 88,73 eur so splatnosťou prvej splátky 10 deň po uzavretí zmluvy a následne so splatnosťou splátok 30 deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN z úverov bola vo výške 47,39 eur, RPMN z úverov vo vzťahu vo výške 67,70 eur.

Listom navrhovateľa označeným ako predžalobná upomienka - výzva k úhrade z dlžnej sumy, bola odporkyňa vyzvaná na úhradu záväzkov voči navrhovateľovi. Listom zo dňa 19.9.2011 označeným ako oznámenie o zosplatnení záväzku, navrhovateľ odstúpil od zmluvy.

K výzve súdu na preukázanie poskytnutia peňažných prostriedkov navrhovateľ uviedol, že odporca prevzatie hotovosti vo výške poskytnutého úveru 650,- eur potvrdil svojim vlastnoručným podpisom, čo je uvedené v bode I. Zmluvy. Navrhovateľ považuje, takýto postup pri poskytovaní finančných prostriedkov za transparentný, nakoľko na základe vyššie uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa poskytuje hotovostný úver, teda v takomto prípade je samotná Zmluva o spotrebiteľskom úvere potvrdením o poskytnutí úveru a z pohľadu navrhovateľa nie je potrebné vyhotovovať ďalšie samostatné potvrdenie alebo iný doklad preukazujúci poskytnutie úveru. Nakoľko sa v tomto prípade, ako aj v ostatných prípadoch navrhovateľa, jedná o hotovostný úver, čiže hotovosť sa poskytuje pri uzavretí tej ktorej konkrétnej zmluvy, navrhovateľ nedisponuje výpisom z účtu, kde by bolo presne uvedená suma úveru vo výške 650,- eur, ktorá sa vyberá alebo preposiela za účelom poskytnutia úveru odporcovi.

Zároveň uviedol, že prvá splátka - splatná dňa 12.11.2010, bola uhradená dňa 02.11.2010, 2. splátka - splatná dňa 12.12.2010 bola uhradená dňa 23.12.2010, 3. splátka - splatná dňa 11.01.2011 bola uhradená dňa 23.12.2010 v časti 0,75 eur dňa 28.02.2011 v časti 1,55 eur dňa 31.03.2011 v časti 0,95 eur, 4. splátka - splatná dňa 10.02.2011, bola uhradená dňa 31.03.2011, splátka - splatná dňa 12.03.2011 bola uhradená dňa 31.03.2011 v časti 10,32 eur, uhradená dňa 31.05.2011 v časti 26,43 eur, neuhradená v časti 51,98 eur, ostatné splátky 6. až 13-ta neboli uhradené. Nežiadal od odporcu úhradu 1. splátky pri podpise zmluvy, nakoľko zmluvné strany sa na splatnosti 1. splátky dohodli tak, že 1. splátka bola splatná 10. deň po uzavretí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zo strany navrhovateľa by bolo zbytočné žiadať úhradu prvej splátky pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čiže úhrada 1. splátky v deň odovzdania peňažnej čiastky 650,- eur bola dobrovoľným rozhodnutím odporcu. Odporca z dohodnutého splátkového kalendára uhradil len prvé 4 splátky v celosti a 5. splátku čiastočne, pričom ostatnú časť 5. splátky a ostatné splátky 6 až 13 neuhradil. Odporca uhradil svoj dlh len čiastočne a to vo výške 135,23 eur, čiže svoj dlh neuhradil vo výške 761,77 eur, čo predstavuje požadovanú istinu. Výška jednotlivých splátok pozostáva pri splátkach 1. - 3. z istiny vo výške 2,36 eur, z úroku vo výške 0,47 eur a z odmeny vo výške 0,42 eur, t.j. spolu 3,25 eur. Splátka 4. - 13. pozostáva z istiny vo výške 64,30 eur, z úroku vo výške 12,86 eur a z odmeny vo výške 11,57 eur, t.j. spolu 88,73 eur, pričom úrok bol zmluvnými stranami dohodnutý v sadzbe 20% a odmena v sadzbe 18 %. Účastníci zmluvného vzťahu si dohodli v bode I. úrokovú sadzbu vo výške 20% z istiny poskytnutého úveru, čo navrhovateľ považuje za primeranú sadzbu v nebankovom sektore, nakoľko je tu zvýšené finančné riziko. Z vyššie uvedeného jasne vyplýva, že odporca uhradil len 108,13 eur na istinu, 14,27 eur na úrok a 12,83 eur na odmenu, t.j. spolu 135,23 eur, pričom odporca má ešte uhradiť istinu vo výške 541,87 eur, zmluvný úrok vo výške 115,73 eur a odmenu vo výške 104,17eur, t.j. spolu 761,77 eur.

K výzve okresného súdu navrhovateľ ďalej uviedol, že k úhradám prichádzalo výlučne pri osobnom stretnutí medzi obchodným zástupcom navrhovateľa a klientom. Po vzájomnej dohode sa zmluvné strany dohodli, že navrhovateľ povedie u dlžníka záznamy o úhradách v Splátkovom kalendári. Obchodný zástupca pri osobnej návšteve potvrdí preberanie finančnej čiastky svojím podpisom s vyznačeným dátumom dňa prebratia tejto čiastky v Splátkovom kalendári. Dlžník sa v rámci dohody o Splátkovom kalendári zaviazal na uschovanie predmetného záznamu o úhradách po celú dobu trvania záväzku a že do tohto záznamu nebude uskutočňovať žiadne zmeny a doplnky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v súvislosti s výzvou Okresného súdu navrhovateľ dodáva, že predmetné dokumenty sa nachádzajú v zmysle dohody účastníkov zakotvenej v bode 8 Obchodných podmienok u dlžníka, teda dlžníkovi obchodný zástupca navrhovateľa potvrdzuje prevzatie úhrady svojím podpisom, čo navrhovateľ považuje za rozhodujúce, aby sa dlžník mal možnosť preukázať v prípade kontroly obchodného zástupcu navrhovateľa podľa vnútorných smerníc spoločnosti, že vykonal úhrady obchodnému zástupcovi. Obchodný zástupca po vykonaní úhrady ju zaznamenáva do informačného systému navrhovateľa. Navrhovateľ zdôrazňuje, že všetky úhrady boli vykonané pri osobnom stretnutí odporcu a obchodného zástupcu navrhovateľa, čiže ostatné dokumenty, ktoré by potvrdzovali čiastočnú úhradu dlhu odporcu sú zaznamenané v Splátkovom kalendári, ktorý sa zaviazal uschovať dlžník. Zvolený postup, že Splátkový kalendár sa nachádza u klienta a nie u navrhovateľa, bol zvolený z dôvodu, aby sám klient disponoval všetkými potvrdeniami, že predmetný dlh, resp. splátka jeho dlhu bola ním uhradená, aby nenastala u klienta neistota, že či uhradil, koľko uhradil, koľko má ešte uhradiť.

Súd nepovažuje za sporné, že medzi účastníkmi vznikol obchodno-závazkový vzťah zo zmluvy o úvere. Vznik aj obsah tohto zmluvného vzťahu, ktorý sa okrem ustanovení Obchodného zákonníka spravuje aj ust. zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. súd mal preukázaný.

Súd opätovným vykonaním dokazovania výsluchom odporkyne mal preukázané, že táto prijala peňažné prostriedky od navrhovateľa, pričom ich výšku nerozporovala. Súd teda vychádzal z predpokladu, že navrhovateľ prenechal odporkyňu sumu 650,- eur.

V konaní bola sporná skutočnosť, aká čiastka bola uhradená zo strany odporkyne navrhovateľovi.

Navrhovateľ tvrdil úhradu vo výške 135,23 eur, odporkyňa úhradu vo výške 480,- eur.

O vykonaných úhradách neboli súdu poskytnuté žiadne dôkazy, a to ako napr. účtovné doklady v zmysle ust. §10 zák. č. 431/2002 Z.z. alebo účtovné zápisy v zmysle § 11 zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, prípadne výpis z internej evidencie navrhovateľa, do ktorej mal vpisovať údaje sprostredkovateľ odporcu, v ktorej podľa poznatkov súdu, boli zobrazené všetky úhrady a to aj úhrady na iné záväzky, ako napr. zo zmluvy o domácom servise.

Súd preto vychádzal zo skutočností zistených z vykonaného dokazovania.

Navrhovateľ tvrdil úhrady 2.11.2010 sumu 3,25 eur, 23.12.2010 sumu 3,25 eur, 0,75 eur, 1,55 eur, a dňa 21.3.2011 sumu 0,95 eur, 88,73 eur, 10,32 eur, dňa 31.5.2011 sumu 26,43 eur.

Pokiaľ by medzi účastníkmi bola uzavretá aj zmluva o domácom servise, resp. nedošlo by k platnému uzavretiu zmluvy o domácom servise avšak zamestnanec navrhovateľa by vyberal prostriedky na takýto účel, podľa poznatkov súdu z iných konaní, úhrada na zmluvu o domácom servise bola vo výške troch splátok. Teda odporkyňa by uhradila minimálne o 266,19 eur viac, čo s pripočítaním úhrad uvádzanými navrhovateľom predstavuje 401,42 eur zhruba tvrdených 4 splátky po 100,- eur.

Súdu sa javí aj veľmi pochybné, že by odporkyňa hradila splátku splatnú 12.11.2010, ktorá bola uhradená dňa 02.11.2010 vo výške 3,25 eur, 2. splátka - splatnú dňa 12.12.2010 hradila dňa 23.12.2010 vo výške 3,25 eur, že by teda meškala s úhradou pomerne nepatrnej čiastky, 3. splátku splatnú dňa 11.01.2011 uhradila dňa 23.12.2010 v časti 0,75 eur a dňa 28.02.2011 v časti 1,55 eur a dňa 31.03.2011 v časti 0,95 eur, teda vykonávala by minimálne 5x úhradu v mimoriadne drobných splátkach, 4. splátku splatnú dňa 10.02.2011 uhradila dňa 31.03.2011 rovnako ako splátku splatnú dňa 12.03.2011 v ten istý deň 31.03.2011 v časti 88,73 eur a 10,32 eur, dňa 31.05.2011 v časti 26,43 eur.

Súdu z úradnej činnosti je známe, že v konaní 14C/302/2013 obchodný zástupca navrhovateľa Ľubomír Kadlečík ako svedok vypovedal, že všeobecne sa zmluva o domácom servise ponúka každému, je na klientovi či súhlasí alebo nie. Výhodou servisu je, že klient nemusí peniaze zasielať na účet, ale že splátky sa vyberajú v domácnosti klienta, prostredníctvom siete obchodných zástupcov. Domáci servis zahŕňa, že obchodný zástupca dá klientke hotovosť v domácnosti, ešte v ten istý deň, resp. do 48 h, ale snaží sa to vybaviť v ten istý deň. Tí, ktorí nemajú službu o domácom servise, čakajú na prevod peňazí z peňažného ústavu, čo môže byť niekoľko dní alebo týždňov.

Súd je vzhľadom na zistenia názoru, že buď navrhovateľ uzavrel s odporkyňou zmluvu o domácom servise a vyberal na tento účet platby a uzavretie a úhrady zamlčal z dôvodu viacerých rozhodnutí súdov, kde takýto postup považovali za konanie v rozpore so zákonom, alebo vyberal prostriedky jeho obchodný zástupca bez akéhokoľvek zmluvného úkonu.

Podľa názoru súdu, ak sám navrhovateľ stanovil, že všetky údaje sa budú evidovať len v kartičke - splátkovom kalendári v dispozícii dlžníka, teda dôkazné bremeno prenášal na dlžníka, je nevyhnutné v prípade straty takejto listiny vychádzať z vyjadrení dlžníka, najmä ak navrhovateľ nedisponuje žiadnymi účtovnými dokladmi, ktoré je povinný vyhotovovať a dokladu u jeho obchodného zástupcu sa zničili pri havárii potrubia.

Súd preto o tvrdeniach odporkyne nemal pochybnosti, súdu ja javí veľmi nepravdepodobné, že by si nepamätala, či úhrady vykonávala vo výške 3,25 eur alebo 100,- eur alebo si nepamätala ich počet, najmä ak sa nárokom vôbec nebránila a tvrdila, že čo dlžní uhradí, čo vylučuje účelovosť jej konania.

Súd sa napokon zaoberal aj splnením podmienok v zmysle zák. o spotrebiteľských úveroch zák. č. 129/2010 Z.z

Súd rozsudkom č.k. 14C/86/2012-49 zo dňa 2.10.2012 vyhlásil zmluvnú podmienku, podľa ktorej v sume poplatku za správu úveru je zahrnutá aj suma úrokov, ktoré majú byť zaplatené počas doby poskytnutia úveru za neprijateľnú. Takéto rozhodnutie súd nepovažuje za svojvoľné, pretože navrhovateľom použitá formulácia evokuje dojem, že hoci môžu sa zdať vysoké poplatky, tieto obsahujú už aj úrok, ktorý je však už vyčíslený v poplatku za správu úveru a splátkach, hoci veriteľ vždy musí spotrebiteľa poučiť o práve predčasného splatenia s tým, že úroky je možné účtovať len z požičanej sumy za obdobie úveru. Takéto vyčísľovanie zložiek nemá reálny základ a je v rozpore s ust. Obchodného zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z. z.. Napriek tomu však odporca svojvoľne uplatňuje nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky aj v iných konaniach, hoci zákon takéto konanie zakazuje.

Súd skúmaním obsahu zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., v obsahu samotnej zmluvy nebola uvedená RPMN (v zmluve bola uvedená len priemerná RPMN a RPMN zo spotrebiteľského úveru bola uvedená vo všeobecných podmienkach). Súd pritom práve uvedenie RPMN ako jedného z hlavných indikátorov výhodnosti či nevýhodnosti úveru pre porovnanie považuje za podstatný údaj zmluvy, ktorú nemožno bez následkov zaradiť napr. do obchodných podmienok. Takéto zaradenie podstatnej náležitosti zmluvy do všeobecných podmienok súd považuje za prekvapivé zmluvné dojednanie, pretože všeobecné obchodné podmienky slúžia pre spresnenie a identifikáciu zmluvných dojednaní, prevzatie citácií zákona o povinnom poučení a pod.. Ak v obsahu zmluvy bola uvedená priemerná sadzba RPMN, musí byť pri tomto údaji uvedená aj skutočná RPMN z úverového vzťahu, v opačnom prípade sa obchádza účel zákona v informovaní spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ sa pri výhodnosti úveru bude spoliehať na údaj v znení zmluvy, kde priemerná RPMN bude pôsobiť ako klamlivý údaj a nemá dôvod hľadať údaj o RPMN z úveru vo všeobecných podmienkach. Obchodné podmienky sú vydané veriteľom ešte pred uzavretím právneho úkonu a predstavujú určitý rámec povinností a práv, ktoré musí dlžník pred uzavretím právneho úkonu akceptovať, obvykle bývajú vopred zverejnené.

Súd ďalej zistil, že zmluva neobsahuje ani údaje podľa ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a to podľa písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z. z. veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Nakoľko s poukazom na uvedené zistenia súd podľa § 11 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

Súd preto priznal navrhovateľovi nárok na vrátenie rozdielu medzi požičanou sumou 650,- eur a úhradami vo výške 480,- eur, teda vo výške 170,- eur.

Pokiaľ sa jedná o príslušenstvo návrhu, navrhovateľom uplatnené úroky z omeškania, súd návrh v tejto časti zamietol, pretože nezistil, že by sa dostal odporca do kvalifikovaného omeškania. Podľa zmluvy mal byť síce úver splatený v splátkach, avšak vzhľadom na bezodplatnosť úveru nemožno považovať po dlžníkovi takéto plnenie, pretože anuitnými splátkami okrem časti istiny bola uhrádzaná aj suma úroku za dané obdobie, teda dlžník nemohol byť povinný plniť takom rozsahu ako bolo dohodnuté v zmluve. Ak dlžník nie je povinný platiť úrok a poplatky, nemôže byť platná ani dohoda o splácaní úveru v splátkach, pretože došlo i nej transformácii právneho vzťahu, kedy dlžník je povinný vrátiť len to, čo si skutočne požičal. Zákonom predpokladaná existencia úverového vzťahu avšak bez poplatkov a úroku, fakticky chráni veriteľa, aby napr. neúmyselným opomenutím splniť všetky zákonom požadované náležitosti sa nedostal do postavenia, že by zmluva bola neplatná pre absenciu podstatných náležitostí a mohol by sa domáhať len vydania bezdôvodného obohatenia, avšak takéto nároky by však v prípade dlhodobých úverov mohol byť bol premlčaný.

Súd je preto názoru, že odporca sa môže dostať do omeškania len obdobne ako pri vydaní bezdôvodného obohatenia až vtedy, keď mu je známe v akej výške má skutočne plniť a z akého dôvodu. Do omeškania sa totiž nemohol dostať ani po tom, čo veriteľ vyhlásil „predčasnú splatnosť úveru“, pretože dlžník sa nemohol dostať do omeškania s úhradami splátok na ktorých úhradu v určenej výške nebol povinný. Je totiž len na veriteľovi aby pristupoval zodpovedne s plneniu svojich úloh a právam spotrebiteľa a ak ním zavinené porušenie zákona vyvolá bezodplatnosť úveru, musí takéto nárok voči dlžníkovi uplatniť práve z tohto dôvodu a vyzvať ho na takéto plnenie, analogicky ako pri vyzvaní na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak tak veriteľ nespraví, dlžník sa dostane najskôr do omeškania až po dni, keď súd rozhodne o nárokoch, pretože až vtedy dlžník vie, čo, v akej výške a z akého dôvodu má plniť. Preto súd návrh na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol, nakoľko dlžník sa môže dostať do omeškania až vtedy, keď nebude plniť súdom uloženú povinnosť vyjadrenú rozsudkom.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vo veci mala v prevažnom rozsahu úspech odporkyňa, ktorá si však náhradu trov konania neuplatnila a preto jej súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh a súdny výkon rozhodnutia.